Canon de rugăciune către Sfânta cuvioasă muceniţă Evdochia

(s.v. 1 martie / s.n. 14 martie)

Sfânta cuvioasă muceniţă Evdochia, Liban (s.v. 1 martie / s.n. 14 martie):

https://www.academia.edu/42228337/Sf%C3%A2nta_cuvioas%C4%83_muceni%C5%A3%C4%83_Evdochia_Liban_1_martie_

https://archive.org/details/sf.-evdochia

https://www.slideshare.net/slideshows/sfnta-cuvioas-muceni-evdochia-liban-1-martie/266589123

****

Materiale despre Sfânta cuvioasă muceniţă Evdochia:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf.%20muc.%20(cuv)%20Evdochia,%20Liban%20(1%20mar)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Evdochia

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Evdochia

***

Evdochia era din cetatea Iliopolis, samarineancă din Libanul Feniciei şi a trăit prin veacul al III-lea, din naştere fiind necredincioasă şi închinătoare la idoli. Şi, fiind ea peste măsură de frumoasă şi petrecându-şi viaţa în desfrânare, pe mulţi îi atrăgea la sine cu farmecul ei şi, prin aceasta, strânsese multă avuţie, încât, şi în alte ţări i se dusese vestea. A crezut, însă mai târziu, în Hristos. Învăţând dreapta credinţă de la Sfântul Ghermano, iar Sfântul Botez primindu-l de la Sfântul episcop Teodot, Evdochia şi-a schimbat şi viaţa. Ea a împărţit toată averea ei, cea multă, săracilor, dând slobozenie la toţi robii şi s-a dus într-o mănăstire, unde trăia în smerenie şi în pocăinţă. I s-a tăiat capul, însă, sub dregătorul Vichentie, urmaşul lui Diogen, după ce a îndurat din nou cumplite şi înspăimântătoare chinuri, pentru credinţă. Şi astfel, Sfânta Evdochia, cea care în tinereţe fusese o desfrânată, s-a mutat la cer, dobândind cununa muceniciei, pentru Hristos.

&&&

Troparul Sfintei cuvioase muceniţe Evdochia, glasul al 4-lea: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Evdochia, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, te iubesc şi pe Tine căutându-Te mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău şi pătimesc pentru Tine, ca să împărăţesc întru Tine şi mor pentru tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără de prihană, primeşte-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

Cântarea 1

Irmos: Să cântăm Domnului, celui ce a povăţuit pe poporul Său prin Marea Roşie, că Însuşi cu slavă S-a prea slăvit.

Stih: ***Sfântă cuvioasă muceniţă Evdochia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Întunecarea care s-a aşezat asupra mea, din neluare aminte, risipeşte-o, Sfântă muceniţă Evdochia, cu razele rugăciunilor tale, ca să te laud pe tine.

Stih: ***Sfântă cuvioasă muceniţă Evdochia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mreaja cuvintelor cele de Dumnezeu insuflate te-a vânat pe tine, frumoasă muceniţă, ca pe o desfătare a mesei celei nemuritoare a dumnezeieştii bucurii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Lepădând cele pământeşti, muceniţă Evdochia, ai moştenit în chip vrednic cununa nestricăciunii şi desfătarea cea veşnică.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Din osânda morţii m-a dezlegat, Preacurată, Dumnezeu Cuvântul, cel ce S-a întrupat din tine, prin îndurările milostivirii Sale.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti Întărirea...

Stih: ***Sfântă cuvioasă muceniţă Evdochia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Părăsind, prea mărită, plăcerile de multe feluri ale lumii celei stricăcioase, ai luat, Sfântă muceniţă Evdochia, comoara care nu se poate răpi de la tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Văzând în ceruri, cinstită muceniţă Evdochia, bucuria slavei, semn al pocăinţei tale, te-ai luminat cu Botezul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Toată dorirea mea îndrepteaz-o Născătoare de Dumnezeu, mă rog ţie, către Cel ce S-a născut din tine, izbăvindu-mă de patimi.

Irmosul: Tu eşti Întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne. Tu eşti Lumina celor întunecaţi şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Cântarea a 4-a

Irmos: Am auzit, Doamne, taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Stih: ***Sfântă cuvioasă muceniţă Evdochia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prea frumoasă la trup, ai înflorit deopotrivă şi cu frumuseţea sufletului ai strălucit, Sfântă muceniţă Evdochia, prin chinuri.

Stih: ***Sfântă cuvioasă muceniţă Evdochia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prin cuvintele sfinte ale lui Ghermano ai luat judecată plină de îndurare pentru cele săvârşite mai înainte, fără de judecată, muceniţă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Toată năvala înşelăciunii ai întunecat-o, că ai avut ca povăţuitor al luminii adevărului pe Arhanghelul care ţi-a descoperit arătările cele dumnezeieşti.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Îmblânzeşte, Stăpână prea curată, toată furtuna valurilor sufletului meu, slobozindu-mă din viforul şi din întreitul val al păcatului.

Cântarea a 5-a

Irmos: Mânecând strigăm Ţie, Doamne, mântuieşte-ne pe noi. Că Tu eşti Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu ştim.

Stih: ***Sfântă cuvioasă muceniţă Evdochia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu lacrimile spălând noroiul faptelor, prin baia Botezului ai strălucit mai mult decât soarele.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Nici bogăţia, nici mângâierile, nici biciuirile, nici scrijelirile, nici sabia şi nici moartea nu au putut să te despartă de Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ghimpele cel materialnic al pornirilor mele arde-l, Născătoare de Dumnezeu, cu focul cel dumnezeiesc care nu a ars pântecele tău.

Cântarea a 6-a

Irmos: Haină luminoasă dă-mi mie...

Stih: ***Sfântă cuvioasă muceniţă Evdochia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu focul pătimirii tale puternic întărindu-te, te-ai arătat nemistuită de chinuri, cinstită muceniţă Evdochia.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Alegând mai degrabă pe Mirele cel cinstit decât dragostea celor ce te îndrăgeau pe pământ, cu dorire nestricăcioasă te-ai dăruit Lui, Sfântă Evdochia.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ceea ce ai născut pe Pricinuitorul liniştei, Hristos, linişteşte viforul cel sălbatic al patimilor mele, Preasfântă Stăpână.

Irmosul: Haină luminoasă dă-mi mie, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină, Mult Milostive Hristoase, Dumnezeul nostru.

Condac, glasul al 4-lea: Vitejeşte nevoindu-te întru pătimirea ta, ne luminezi cu revărsarea minunilor, prea lăudată, pe noi cei ce alergăm la dumnezeiasca ta Biserică şi bucurându-ne te rugăm cuvioasă muceniţă Evdochia, ca să ne mântuim de neputinţele cele sufleteşti şi să primim dar de tămăduiri.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei ce ajunseseră, oarecând, din Iudeea în Babilon, cu credinţa Treimii văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfântă cuvioasă muceniţă Evdochia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca o moştenitoare a vieţii şi ca una ce ai fost smulsă cu adevărat din moartea cea stricătoare de suflet, dând viaţă cu rugăciunile tale celor morţi, lui Hristos ai strigat: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfântă cuvioasă muceniţă Evdochia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Templu al păcatului fiind mai înainte, muceniţă, te-ai curăţit pe tine, arătându-te biserică sfinţită şi îmbunătăţită lui Dumnezeu, strigând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu sudorile sihăstreşti îngrăşându-te, te-ai arătat măslin plin de rod, Sfântă cuvioasă muceniţă Evdochia şi fiind culeasă cu sabia şi cu vărsarea de sânge a nevoinţei tale, ai strigat: Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Zdrobit fiind eu de răutate şi apăsat de cumplite păcate, Stăpână, ceea ce ai născut pe Mielul, Cel ce ridică păcatul lumii, de stăpânia acestora apără-mă, Fecioară.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul Cerurilor...

Stih: ***Sfântă cuvioasă muceniţă Evdochia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Focul nematerialnic sălăşluindu-Se întru tine şi cărbunele aprins fiind în sânurile tale cele dumnezeieşti, prea cinstită, a ars pe tirani, păzindu-te pe tine nevătămată.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Răsplătiri pentru ostenelile tale cele dumnezeieşti ai primit revărsări de tămăduiri, Sfântă muceniţă Evdochia, omorând bolile şi înviind pe cei morţi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Sufletul meu cel omorât din pricina dezmierdărilor înviază-l, Născătoare de Dumnezeu, că tu singură ai născut Viaţa, fără de ispită bărbătească, Fecioară.

Irmosul: Pe Împăratul Cerurilor, pe care îl laudă oştile îngereşti, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare...

Stih: ***Sfântă cuvioasă muceniţă Evdochia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Te-ai dezlegat din cele vremelnice, muceniţă Evdochia şi ai primit dorirea cea mai de seamă, mutându-te la Dumnezeu, prin sabie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu muceniţele ca o muceniţă şi cu cuvioasele ca o începătură a sihaştrilor ai strălucit, făcătoare de minuni arătându-te, mărită Evdochia.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca pe o ocrotitoare dumnezeiască şi ca pe o nădejde adevărată, pe tine singură te am Maica lui Dumnezeu, ca să fiu izbăvit din păcate şi din primejdii.

Irmosul: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărturisim pe tine, Fecioară curată, noi cei mântuiţi prin tine şi împreună cu cetele îngereşti te mărim.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Luminându-te cu raza dumnezeirii, ai părăsit întunericul rătăcirii şi pe când erai încă în trup ai avut parte de trăirea cea nematerialnică. Deci, plină fiind apoi de dumnezeieşti daruri, numai cu cuvântul tău pe mulţi morţi ai înviat. Şi sfârşindu-ţi viaţa, cunună de mucenic ai primit de la Domnul şi pe cel viclean l-ai ruşinat, ceea ce ai fost înger în trup. Roagă pe Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celor ce acum prăznuiesc sfântă pomenirea ta.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

La judecată mă gândesc şi mă spăimântez, cunoscând faptele mele cele rele. Cum voi răspunde Judecătorului? Cum mă voi apăra eu, ticălosul? Dar privind icoana ta, prea lăudată Doamnă, mă înviorez în durerile mele. Şi deznădăjduit la tine cad, strigând: ai milă, îndurată Stăpână, ajută-mi, în ziua judecăţii, ca Fiul tău să-mi fie, cu rugăciunile tale, Milostiv. Că în afară de tine altă nădejde nu am.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Pe Mielul şi Păstorul şi Izbăvitorul, Mieluşeaua cea sfântă privindu-L Răstignit pe Cruce de cei nelegiuiţi, jeluindu-se, cu durere striga: vai mie, prea iubitul şi prea doritul meu Fiu! Cum Te voi putea privi pe Cruce, o, vai mie! Rărunchii mi se rup şi inima îmi arde. Ci, o, Preabunul meu, cuvintele-Ţi împlineşte şi înviază Tu degrab, lumea de bucurie umple şi dăruieşte izbăvire celor ce cu credinţă laudă patima Ta cea curată.

Sfânta cuvioasă muceniţă Evdochia, Liban

Aceasta a vieţuit în vremea împăratului Traian în Liban, fiind cu neamul şi cu credinţa samarineancă. Era atât de frumoasă, încât pe mulţi înşelând, îi trăgea către necurăţie trupească. Astfel, în vremea îndelungată a afundării în întunericul păcatelor trupeşti, adunase bogăţie multă, iar cu inima mult se împietrise, încât nici o altă putere, fără numai cea dumnezeiască, mai putea tămădui stricăciunea agonisită în inima şi trupul său.

Însă iubirea nepătrunsă a lui Dumnezeu voi să înnoiască acest vas pângărit prefăcându-l în comoară de mult preţ.

Astfel, un oarecare monah pe nume Gherman, mergând spre cetatea sa Iliopolis, poposi peste noapte la un cunoscut care îşi avea casa aproape de poarta cetăţii chiar lângă peretele casei tinerei fete. Iar noaptea acesta se trezi pentru a se ruga, a cânta psalmi şi a citi cu voce tare pentru a păstra trează atenţia la cele citite, întâmplându-se a citi în acea noapte despre înfricoşata Judecată.

Odihnindu-se singură, tânăra se deşteptă auzind vocea monahului în liniştea nopţii şi îi ascultă cântarea de psalmi şi citirea. Cuprinsă de umilinţă, petrecu fără somn

până la ziuă gândindu-se la nelegiuirea în care petrecuse până atunci şi la plata pe care o va primi pentru faptele sale.

Deci, făcându-se ziuă, chemă la sine pe monahul acela şi vorbi cu dânsul îndelung, iar acesta îi spuse:
- Nu te vei învrednici de milostivirea lui Dumnezeu, dacă nu vei lepăda mai întâi necurăţia cea fără măsură a desfrânării ce este în tine şi nu o vei spăla decât prin pocăinţă şi de nu te vei curăţi şi nu te vei împodobi cu lucruri drepte.

Auzind acestea şi multe alte cuvinte mântuitoare ale monahului, Evdochia trimise apoi pe slugile sale să aducă îndată pe preotul care slujeşte la biserica creştină căruia îi ceru cu umilinţă să o boteze, iar preotul îi spuse:

- Dacă ai fost ca o mare a păcatelor, fă-te de aici înainte liman al mântuirii; dacă ai fost tulburată de multe vânturi, intră acum dar întru alinare şi dacă ai fost supusă valurilor celor cumplite, caută acum roua cea de dimineaţă ce se pogoară din cer; şi dacă prin furtuna cea îndelungată eşti întunecată, de acum caută Ocârmuitorul cel bun, care fără de primejdie te va povăţui în a Sa alinare, acolo unde sunt vistieriile a toată dreptatea, şi să te sârguieşti să fii moştenitoare a bunătăţilor celor ce sunt acolo. Iar bogăţiile cele pământeşti pe care ai să le împarţi la cei ce au trebuinţă şi să te scapi de amărăciunea păcatului, cum şi din întunecarea şi focul cel nestins ce te aşteaptă pe tine, de nu te vei pocăi.

După primirea Botezului, dărui toate bogăţiile sale, îşi slobozi slujnicele şi roabele şi se retrase la mănăstirea din pustie păstorită de bătrânul monah Gherman, unde îmbrăcă haina monahală şi petrecu în osteneli şi nevoinţe, nedezbrăcându-se niciodată de haina primită la Sfântul Botez. După 13 luni, trecând la cele veşnice egumena mănăstirii, cele 30 de fecioare o aleseră egumenă pe Sfânta Evdochia.

Sfânta Evdochia avea chipul smerit, înfăţişare săracă, trupul slab de osteneli, faţa ei era galbenă, ochii plecaţi în jos, gura tăcută, hainele proaste. Patul îi era aşternut cu rogogjină şi o învelitoare aspră deasupra.

Petrecu 56 de ani în mănăstire, fiind aflată vrednică dinaintea lui Dumnezeu Care o învrednici de un astfel de dar, încât şi morţii învia.

Cuvioasa maică Evdochia fu clevetită răucredinciosului împărat Aurelian, fiind prinsă şi aruncată în temniţă. Mai apoi fiind cercetată de ighemon şi aflată neclintită în credinţa sa, porunci să fie dezbrăcată până la mijloc şi 4 bărbaţi să îi strivească coastele ei, până i se vor vedea măruntaiele. Fiind muncită astfel vreme

de două ceasuri şi rămânând nemişcată în credinţă, ighemonul se mânie şi mai tare şi porunci să fie spânzurată pe lemn şi bătută şi mai tare. Iar Sfânta Evdochia săvârşind mari minuni, fu slobozită la mănăstirea sa unde se dărui obişnuitelor osteneli.

Trăind cam 56 de ani de la Botezul ei şi venind la ocârmuirea cetăţii ighemonul Vichentie, om mânios şi vrăjmaş creştinilor, aceasta fu prinsă de ostaşi şi i se tăie cinstitul ei cap, primind cununa plină de slavă a muceniciei şi revărsând de atunci mângâiere şi ajutor tuturor celor ce îi săvârşesc pomenirea cu credinţă.

Vitejeşte nevoindu-te întru pătimirea ta, ne luminezi cu revărsarea minunilor, prea lăudată, pe noi cei ce alergăm la dumnezeiasca ta biserică şi bucurându-ne te rugăm, cuvioasă muceniţă Evdochia, ca să ne mântuim de neputinţele cele sufleteşti şi să primim dar de tămăduiri. *(Condacul Sfintei)*

Întunecarea care s-a aşezat asupra mea, din neluare aminte, risipeşte-o, muceniţă Evdochia, cu razele rugăciunilor tale, ca să te laud pe tine. *(Din Canonul Sfintei ce se citeşte la Utrenie)*

Prea frumoasă la trup, ai înflorit deopotrivă şi cu frumuseţea sufletului, şi ai strălucit, Evdochie, prin chinuri. *(Din Canonul Sfintei ce se citeşte la Utrenie)*

Cu muceniţele ca o muceniţă şi cu cuvioasele ca o începătură a sihaştrilor ai strălucit, făcătoare de minuni arătându-te, mărită Evdochie. *(Din Canonul Sfintei ce se citeşte la Utrenie)*